

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ประมวลกฎหมายที่ดิน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่ผู้ฟ้องคดีเป็นหน่วยงานทางปกครองยื่นฟ้องนายอำเภอพิปูน ที่ ๑ เจ้าพนักงานที่ดินอำเภอพิปูน ที่ ๒ อธิบดีกรมที่ดิน ที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ว่า ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินซึ่งมีสระน้ำสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกัน (สระน้ำบ้านวังวัว) ต่อมาผู้ฟ้องคดีจะอ้างเหตุมาขุดลอกสระน้ำดังกล่าว นาย ส. คัดค้านว่าเป็นผู้มีสิทธิครอบครองสระน้ำโดยแสดงหลักฐาน น.ส. ๓ ซึ่งออกให้โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ขอให้เพิกถอนพื้นที่สระน้ำสาธารณประโยชน์ดังกล่าวออกจากที่ดินของนาย ส. (ผู้ร้องสอด) เห็นว่า ที่ดินพิพาทในคดีนี้เป็นที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาและคุ้มครองป้องกันที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน อ้างว่าเป็นสระน้ำสาธารณประโยชน์ในพื้นที่ที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตน แต่ผู้ร้องสอดโต้แย้งว่าไม่ใช่ที่สาธารณประโยชน์ หากแต่เป็นสระน้ำในที่ดินที่ผู้ร้องสอดครอบครองทำประโยชน์ต่อมาจากเจ้าของที่ดินเดิม โดยมีหลักฐานการครอบครองเป็น น.ส. ๓ กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาทว่าเป็นที่ดินที่ผู้ร้องสอด มีสิทธิครอบครองหรือเป็นที่สาธารณประโยชน์ที่ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ดูแลรักษาแทนรัฐ แม้ผู้ฟ้องคดีจะฟ้องนายอำเภอพิปูน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เจ้าพนักงานที่ดินอำเภอพิปูน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ อธิบดีกรมที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ด้วย โดยขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามดำเนินการเพิกถอนพื้นที่สระน้ำสาธารณประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกัน (สระน้ำบ้านวังวัว) ออกจากที่ดิน น.ส. ๓ ของผู้ร้องสอด ก็เป็นเพียงผลของการวินิจฉัยประเด็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินระหว่างผู้ฟ้องคดีกับผู้ร้องสอดเท่านั้น เมื่อข้อพิพาทในคดีนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน จึงเป็นคดีพิพาทที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม